

Transcripció

Entrevista a Pere Armengou i Torra (1905-1990), arquitecte municipal

Una assemblea de la UGT també fallida

- [PERE ARMENGOU]: -I a la nit havent sopat, no sé si era el mateix dia o l'endemà, dintre la UGT en la qual hi havia gent pels quals potser, vaja, una cultura una mica més extensa, evidentment, eh? Hi havia aquest en Marcel Augès, hi havia en Font, que era impressor de l'impremta de Sant Josep, que era un xicot que n'havíem parlat de tot això, i amb ell se n'havia parlat sobretot. Dic:

-“A veure si vosaltres ho salveu almenys això, eh?”. A més ja havia tingut lloc *lo* de la CNT. Dic:

-“A la CNT ha quedat ensorrat això”, vaja, ja se sabia perquè aquells dies més o menys tothom estava al corrent d'això-. Dic:

“A veure si ho salveu vosaltres.”

I estaven allà als Infants, tenien *lo* que és ara els Jutjats, la UGT era allà, es van incautar de l'edifici aquell. I em va dir:

-“Home, vine, vine. I en un moment donat potser... estigues a fora, i en un moment donat potser podries tu... per veure que... donar una explicació, en fi, valorar l'edifici, valorar la cosa, en fi, la gent que es vegi una mica directament aquest cas.” Jo me'n recordo que havia unes separacions allà de vidrieres fins al sostre i em va dir:

-“Queda't aquí i nosaltres tenim la reunió aquí al costat.”

No sé, no sé eren 40 o 50. I una simple mampara que hi havia de quan eren classes allò de les monges, se sentia tot. I també vaig sentir... tota la discussió i tota la cosa. En aquest cas va anar més igualada. Però és clar, va haver un moment que hi havia pros i contres, pros i contres, eh?

-Però la gent quins arguments donava a favor i en contra?

-De que no podia ser, de que no podia quedar ni una sola església, de que la gent que passava amb el tren, els trens que anaven cap a Lleida, cap al Front d'Aragó, que quan passaven veien allà la Seu i els clavaven uns escàndols. Deien: “Encara teniu això aquí a dalt?” i aquelles coses, en fi. Vivíem un moment essencialment revolucionari..., quan comencen a sortir tants... sembla que no pugui ser, però en sortien, eh? Els més cultes eren una mica més comprensius, naturalment, ens van defensar tan bé com en van saber, ho van fer bé. Va arribar la cosa amb una mena d'empat, va arribar a votació. Diu “En última instància ja...”, em sembla que era en Font, que presidia...

-En Font, qui és? El Marcel·lí Font?

Web “El salvament de la Seu de Manresa, l'any 1936”

www.memoria.cat/laseu

-El Marcel·lí sí, que jugava a futbol, havia jugat a futbol al Manresa. En Marcel·lí Font, exacte, sí, ara anem bé, no me'n recordava que es deia Marcel·lí. En Marcel·lí Font era el que portava [*inintel·ligible*]

-Que era del PSUC.

-Sí, sí, sí, de la UGT. I Marcel Augés, l'altre també, que després va ser que... però el Marcel·lí Font és amb el que jo havia tingut més contacte en aquest assumpte i és el que em va dir:

-“Vine, espera't a fora, jo si veig que la cosa va així, t'invitaré a entrar -demanaré autorització perquè entris- i tu prepara't quatre coses, eh?, per poder justificar, vaja, la conservació de la Seu, només això.”

Total que es va discutir i quan en Marcel·lí Font va dir:

-“Si voleu, entra l'arquitecte, que jo li he dit que vingúes, que és aquí fora...”-.També va passar el desastre:

-“Què hi ha de venir a fer aquí, l'arquitecte? No necessitem ningú.”

És clar, a pesar de que va insistir una mica, no va acceptar l'assemblea, no va acceptar que jo entrés, per cap motiu. Total, va sortir després, va venir allà i va dir:

-“Ho has sentit?”

-“Sí, sí, ho he sentit tot. No cal que t'excusis. Ja he vist que tu has fet els possibles, i que heu fet els possibles però ja he vist que no hi havia res a fer,”

-“Home, perdona que hagi...”

-“No, no, tinc la tranquil·litat de que si podia haver donat un cop de mà, i hagués pogut [*inintel·ligible*], s'hauria salvat”. Almenys una organització, ja hauríem vist què passava després.”

Data de l'entrevista: 17/7/1981

Preguntes: Joaquim Aloy

Web “El salvament de la Seu de Manresa, l'any 1936”

www.memoria.cat/laseu